

Váš dopis zn./ze dne	Č.j. MHMP 824195/2017	Vyřizuje / linka Mgr. Petra Dušková / 2806	Datum 23.05.2017
	Sp. zn. S-MHMP 1996805/2016 Dušková	Počet listů 7/ příloh 0	

Věc: parc. [redacted] k. ú. Slivenec, [redacted], Praha 5

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen „MHMP-OPP“) jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče v hlavním městě Praze podle ustanovení § 28 odst. 2 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále pouze „památkový zákon“), rozhodl ve smyslu ust. § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) **takto:**

MHMP-OPP **u k l á d á** podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona panu [redacted]

pokutu ve výši 4 000 Kč (slovy čtyři tisíce korun českých), neboť ho shledal vinným z naplnění skutkové podstaty předmětného ustanovení a spáchání přestupku tím, že jako stavebník ve věci výstavby rodinných domů [redacted] na výše uvedených parc. č., nesplnil oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 památkového zákona, tedy že jako stavebník provádějící stavební činnost na území s archeologickými nálezy neoznámil již od doby přípravy stavby svůj záměr Archeologickému ústavu.

MHMP OPP má za prokázané *zavinění* [redacted] z *nedbalosti*, a sice nedbalosti vědomé (§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, dále jen přestupkový zákon).

Nemovitost se nachází na území na území s archeologickými nálezy.

Správní orgán prvního stupně rovněž ukládá panu [redacted] povinnost uhradit **náklady řízení** ve výši **1 000 Kč** (tisíc korun českých) dle ustanovení § 79 odst. 1 přestupkového zákona a ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích.

Pokuta a náhrada nákladů řízení je splatná do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí o jejím uložení na účet č. 30015-5157998/6000, k. s. 0379, v. s. 4200001380, PPF Banka, a. s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Porušení příslušné platné právní normy zjistili pracovníci MHMP OPP dne 7. 11. 2016 při výkonu svěřených pravomocí. Stavební činnost byla zahájena po vydání stavebního povolení dne 19. 5. 2016.

Odůvodnění:

MHMP OPP zjistil dne 7. 11. 2016 při výkonu svěřených pravomocí, že na parc. č. [REDACTED] k. ú. Slivenec, [REDACTED] Praha 5 probíhají zemní a stavební práce v rámci novostavby rodinných domů.

Ve věci novostavby rodinných domů [REDACTED] na parc. č. [REDACTED] k. ú. Slivenec, [REDACTED] Praha 5, vydal MHMP OPP závazné stanovisko sp. zn. S-MHMP [REDACTED]

Parc. č. [REDACTED] k. ú. Slivenec, [REDACTED] Praha 5 se nachází na území s archeologickými nálezy.

Dle § 22 odst. 2 památkového zákona, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, je stavebník, již od doby přípravy stavby, povinen tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Z výpisu Katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, Katastrálním pracovištěm Praha, MHMP OPP zjistil, že vlastníky předmětných nemovitostí jsou pan [REDACTED] a paní [REDACTED] (dále jen „spoluvlastníci“). Totožnost spoluvlastníků MHMP OPP ověřil výpisem z evidence ROB.

Přípisem ze dne 7. 12. 2016 požádal MHMP-OPP Archeologický ústav AV ČR, v. v. i., Praha, se sídlem Letenská 4, 118 01 Praha 1 o sdělení, zda při stavební činnosti, spočívající v realizaci novostavby rodinných domů na parc. č. [REDACTED] k. ú. Slivenec, [REDACTED] Praha 5, byla splněna povinnost stavebníka oznámit Archeologickému ústavu AV ČR záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy dle § 22 odst. 2 památkového zákona a jak cenná je uvedená lokalita z archeologického hlediska a jak vysokou újmou veřejného zájmu znamená případné nesplnění povinnosti stavebníka podle § 22 odst. 2 citovaného zákona.

Archeologický ústav Akademie věd ČR, Praha, v. v. i. ve vyjádření ze dne 15. 12. 2016 uvedl: „... Archeologickému ústavu AV ČR, Praha, v. v. i. nebylo doručeno žádné oznámení o stavebním či jiném záměru na výše zmíněné lokalitě. Považujeme za nepochybné, že se o území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 odst. 2 památkového zákona a veškeré stavební či jiné destruktivní zásahy do území s archeologickými nálezy měl předcházet záchranný archeologický

výzkum. V bezprostřední blízkosti (do 1500 m) výše uvedených parcel byly v minulosti provedeny celkem 3 archeologické výzkumy s nálezy datovanými do doby mladší doby kamenné a raného středověku. Jedná se o území s vysokým výskytem archeologických nálezů. ...“.

Dne 28. 12. 2016 (2. žádost o sdělení dne 25. 1. 2017) zaslal MHMP OPP spoluvlastníkům nemovitostí výzvu, aby sdělili, kdo je stavebníkem ve věci realizace novostavby rodinných domů [REDAKCE] na výše uvedených parc. č. a kdy byly stavební práce zahájeny. Dne 13. 2. 2017 se dostavil ke správnímu orgánu pan [REDAKCE] (dále jen „odpovědný subjekt“) a uvedl, že „ve věci výstavby rodinných domů [REDAKCE] 2, na pozemku parc. č. [REDAKCE] k. ú. Slivenec, byl stavebníkem pouze on jako fyzická osoba. Zhotovitelem je jeho firma [REDAKCE]. Předmětné práce byly provedeny cca v dubnu 2016, což doloží konkrétními doklady do konce týdne, tj. 17. 2. 2017.“. Dne 20. 3. 2017 zaslal [REDAKCE] sdělení, že stavba byla zahájena po vydání stavebního povolení dne 19. 5. 2016.

Vzhledem k tomu, že v daném případě nebyla odpovědným subjektem, jako subjektem povinným, splněna oznamovací povinnost explicitně vyplývající z ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, rozhodl MHMP OPP dne 12. 4. 2017 o zahájení řízení o přestupku dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona proti odpovědnému subjektu, pro podezření z naplnění skutkové podstaty přestupku dle citovaného ustanovení, kterého se měl dopustit tím, že na parc. č. [REDAKCE] k. ú. Slivenec [REDAKCE] Praha 5, realizoval zemní a stavební práce (novostavba rodinných domů), aniž by jako stavebník splnil povinnost dle § 22 odst. 2 památkového zákona oznámit Archeologickému ústavu záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy.

Oznámení o zahájení přestupkového řízení spojené dle ust. § 74 odst. 1 přestupkového zákona s výzvou k účasti při ústním jednání o přestupku bylo v souladu se zákonem doručeno a dnem 21. 4. 2017 bylo řízení o přestupku zahájeno. Oznámením této písemnosti se dotčený subjekt stal obviněným z výše specifikovaného přestupku (ust. § 73 odst. 1 přestupkového zákona).

V souladu s ustanovením § 74 odst. 1 přestupkového zákona se dne 9. 5. 2017 konalo ústní jednání o přestupku. Ke správnímu orgánu se dostavil obviněný z přestupku. Obviněný z přestupku byl seznámen s obsahem protiprávního jednání a se skutkovou podstatou ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona. O projednání přestupku byl sepsán protokol, do kterého obviněný z přestupku uvedl, že: „K celé věci uvádím, že se jednalo o politování hodné opomenutí z mé strany jako stavebníka. Vzhledem k celému složitému administrativnímu procesu týkající se zmiňovaných novostaveb bylo oznámení Archeologickému ústavu opominuto. Celé věci velmi lituji a prohlašuji, že při zmiňovaných stavebních pracích nedošlo k nalezení, a tudíž ani k poškození žádných nálezů. Potvrzuji, že stavebníkem jsem byl já jako fyzická osoba a k zahájení prací došlo po vydání stavebního povolení po 19. 5. 2016.“

Obviněný z přestupku byl současně seznámen s kompletním spisovým materiálem, se všemi shromážděnými podklady pro rozhodnutí a nenavrhoval provedení dalších důkazů.

MHMP OPP konstatuje, že bylo obviněnému z přestupku umožněno, aby se k věci vyjádřil v souladu s ustanovením § 73 odst. 2 přestupkového zákona a dle § 38 odst. 1 a § 36 odst. 1, 3 správního řádu, nahlédl do spisového materiálu a před vydáním rozhodnutí se seznámil s podklady pro rozhodnutí.

Skutek, kterého se dopustil obviněný z přestupku, posuzuje MHMP OPP pouze z hlediska památkové péče, výhradně z hlediska dodržení předpisů účinných na úseku státní památkové péče účastníkem řízení. Dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona je povinností

stavebníka již od doby přípravy stavby, která se má provádět na území s archeologickými nálezy, oznámit tento záměr Archeologickému ústavu.

MHMP OPP konstatuje, že obviněný z přestupku, jako stavebník, uvedenou zákonnou povinnost nesplnil, jak je zřejmé ze sdělení Archeologického ústavu Akademie věd ČR, Praha, v. v. i. ze dne 15. 12. 2016.

Dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona krajský úřad (v Praze MHMP OPP) uloží pokutu až do výše 4 000 000 Kč fyzické osobě za spáchání přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 památkového zákona.

MHMP OPP má tak za prokázané, že obviněný z přestupku jako stavebník neoznámil v daném případě záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu, nesplnil tedy povinnost uloženou mu v § 22 odst. 2 památkového zákona, a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona.

Účelem a smyslem povinností, tak jak je upravuje § 22 odst. 2 památkového zákona, je nutnost zachránit a zdokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Z vyjádření Archeologického ústavu AV ČR, v. v. i., Praha ze dne 15. 12. 2016 vyplývá, že mu nebylo doručeno žádné oznámení stavebníka o stavebním či jiném záměru na výše uvedené lokalitě. Archeologický ústav AV ČR ve svém vyjádření dále uvedl, že považuje za nepochybné, že nemovitosti parc. č. [redacted] k. ú. Slivence, [redacted] Praha 5 se nachází na území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 odst. 2 památkového zákona a veškeré stavební či jiné destruktivní činnosti na území s archeologickými nálezy měl předcházet záchranný archeologický výzkum. Obviněný z přestupku oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 památkového zákona nesplnil. Oznámit záměr provádění stavební činnosti znamená, že oznámení musí být Archeologickému ústavu AV ČR oznámeno před vlastní realizací stavební činnosti.

Po provedeném správním řízení dospěl MHMP OPP k závěru a má za prokázané, že v daném případě došlo ze strany obviněného z přestupku k porušení platné právní úpravy na úseku státní památkové péče, a to prováděním zemních a stavebních prací a terénních úprav (při realizaci novostavby rodinných domů) na parc. č. [redacted] k. ú. Slivence, [redacted] Praha 5, čímž obviněný z přestupku porušil povinnost stanovenou jím v § 22 odst. 2 památkového zákona (povinnost stavebníka, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, již od doby přípravy stavby oznámit tento záměr Archeologickému ústavu). Nesplněním této povinnosti naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona.

MHMP OPP má za prokázané zavinění obviněných z přestupku z nedbalosti, a sice nedbalosti vědomé (§ 4 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona), neboť jako spoluvlastník dotčených nemovitostí věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí.

Z vydaného závazného stanoviska sp. zn. [redacted] ze dne 29. 1. 2016, vztahujícímu se ke stavbě rodinných domů [redacted] a pozemku parc. č. [redacted] k. ú. Slivence, ulice [redacted] Praha 5, vyplývá, že byl [redacted] upozorněn na oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona o památkové péči. Z vyjádření obviněného z přestupku při ústním jednání vyplývá, že se jednalo o politování hodné opomenutí z jeho strany jako stavebníka. Vzhledem k celému složitému administrativnímu procesu týkající se zmiňovaných novostaveb bylo oznámení Archeologickému ústavu opominuto.

Ustanovení § 3 přestupkového zákona stanoví, že k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

Při rozhodování ve věci vycházel správní orgán I. stupně z objektivně zjištěného skutkového stavu, z vyjádření Archeologického ústavu AV ČR, v. v. i. ze dne 15. 12. 2016 a z vyjádření [REDAKCE] ze dne 13. 2. 2017 a 9. 5. 2017.

MHMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůt pro projednání správního deliktu dle § 20 odst. 1 přestupkového zákona. Stavební práce byly na pozemcích zahájeny po dni 19. 5. 2016. Řízení o přestupku bylo zahájeno ke dni 21. 4. 2017. Uvedený přestupek posuzuje MHMP OPP jako jednorázový, spáchaný okamžikem dokonání. V souladu s ustanovením § 20 odst. 1 přestupkového zákona tedy mohl MHMP OPP vést řízení o přestupku, neboť byla zachována lhůta k jeho projednání.

MHMP OPP v rámci vedeného řízení o přestupku postupoval v souladu s ustanovením § 2 správního řádu, tedy naplňoval svým postupem zásadu legality, v souladu s ustanovením § 3 správního řádu zjišťoval stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, v souladu s ustanovením § 50 odst. 3 správního řádu zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a zjistil všechny skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být v řízení uložena povinnost. V souladu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu MHMP OPP hodnotil všechny podklady a důkazy v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, každý jednotlivě a ve vzájemné souvislosti, současně MHMP OPP přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. V souladu s ustanovením § 52 správního řádu MHMP OPP provedl důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

MHMP OPP vázán kritérii upravenými v ustanovení § 12 odst. 1 přestupkového zákona stanovil výši pokuty při dolní hranici zákonného rozpětí, a to s ohledem na závažnost přestupku, způsob jeho spáchaní a jeho následky, přihlédl k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění a k osobám pachatelů. V této souvislosti nutno konstatovat, že již sama skutečnost, že byla naplněna skutková podstata přestupku dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona zakládá nejen oprávnění, ale i povinnost správního orgánu uložit sankci odpovědnému subjektu. Z vyjádření Archeologického ústavu AV ČR, v. v. i. ze dne 15. 12. 2016 vyplývá, že v bezprostřední blízkosti (do 1500 m) výše uvedených parcel byly v minulosti provedeny celkem 3 archeologické výzkumy s nálezy datovanými do doby mladší doby kamenné a raného středověku. Jedná se o území s vysokým výskytem archeologických nálezů. Jedná se o území s vysokým výskytem archeologických nálezů. Nieméně na základě dostupných informací nelze jednoznačně potvrdit, že v důsledku realizované stavební činnosti došlo k poškození či zničení archeologických nálezů.

MHMP OPP se zabýval i otázkou polehčujících okolností, které by mohly mít za následek snížení ukládané pokuty. Dle výpovědi obviněného z přestupku v rámci stavby nedošlo k nalezení, a tudíž ani k poškození žádných nálezů. Celé věci velmi lituje.

Předmětný správní delikt v daném případě hodnotí MHMP OPP jako méně závažný.

Požadavkem vyplývajícím z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu v oblasti správního trestání je požadavek nutnosti plnění účelu ukládaného trestu – sankce – a sice její jednak represivní, ale zejména preventivní působení, přičemž ukládaná sankce – pokuta - by neměla ztratit cokoli v své účinnosti. Odpovídající intenzita újmy v konkrétním případě závisí na řadě faktorů, v první řadě však na závažnosti spáchaného přestupku (ta v sobě vždy zahrnuje jak typovou závažnost, kterou zákonodárce vyjádřil již rozpětím zákonné sazby pro uložení pokuty, tak individuální závažnost protiprávního jednání v konkrétním případě). V této souvislosti MHMP OPP přihlédl při vyměření sankce k polehčujícím okolnostem, a sice že v případě obviněného z přestupku se jedná o první případ porušení právních předpisů na úseku státní památkové péče v oblasti působnosti MHMP OPP, i k tomu, že obviněný z přestupku v průběhu vedeného řízení poskytl součinnost.

Základním účelem ukládané sankce je potrestání za porušení zákonem stanovené povinnosti a současně i její preventivní působení. Aby sankce splnila svůj účel, musí být zásahem do majetkové sféry účastníka řízení.

S ohledem na meze správního uvážení a s ohledem na všechny relevantní skutečnosti a důkazy shromážděné v rámci vedeného řízení, pak MIIMP OPP stanovil výši pokuty při dolní hranici zákonného rozpětí tak, aby uložená sankce působila též preventivně. Pokuta vyměřená ve výši uvedené ve výrokové části rozhodnutí odpovídá dle názoru MIIMP OPP okolnostem daného případu, je přiměřená s ohledem na přestupky shodné či obdobné, které MIIMP OPP sankcionuje či sankcionoval (povinnost MIIMP OPP posuzovat skutkově shodné či podobné případy shodně či podobně tak, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly, je vyjádřena v tzv. zásadě legitimního očekávání, upravené v ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu). Zásadu legitimního očekávání musí MIIMP OPP respektovat z úřední povinnosti.

MHMP-OPP se zabýval taktéž otázkou možného likvidačního charakteru uložené sankce – v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 9/2008 – 133 ze dne 20. 4. 2010. Správní orgán v tomto smyslu neshledal, že by výše udělené pokuty byla nepřiměřená poměrům odpovědného subjektu, žádné takové okolnosti pachatel ani nenamítal, ačkoli v průběhu řízení dostali možnost plně využít svých procesních práv. Při zjišťování osobních a majetkových poměrů musí MHMP-OPP vycházet ze skutečností, prokázaných během řízení, nebo z údajů, jež poskytl jeho účastník. Jestliže se správnímu orgánu takových podkladů nedostává, výši pokuty stanoví odhadem. Z ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona vyplývá pro MHMP OPP povinnost uložit za zmíněný přestupek pokutu až do výše 4 000 000 Kč. Obviněnému z přestupku MHMP OPP uložil sankci při dolní hranici stanoveného rozpětí. Ze zjištěných faktů správní orgán nedovodil likvidační účinky uložené sankce. Stanovená výše nemá likvidační povahu, její výměra koresponduje s charakterem i závažností spáchaného protiprávního jednání a s následky, jež obviněný z přestupku v řešeném případě způsobil.

Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou byla obviněné z přestupku uložena podle ustanovení § 79 odst. 1 přestupkového zákona a ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích.

S ohledem ke všemu výše uvedenému byla pokuta uložena při spodní hranici zákonného rozpětí a bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení podat podle ustanovení § 81 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odvolání, ve kterém uvede, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, v čem se spatřuje namítaný rozpor s právními předpisy, případně poukáže na jinou nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, ve lhůtě 15 (patnácti) dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to k Ministerstvu kultury ČR, podáním u Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, na uvedenou adresu našeho úřadu.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastížen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle

ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručení posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odvolání).

Včas podané odvolání má odkladný účinek.

S pozdravem

Mgr. Jiří Skalický
ředitel odboru

Ověřovací doložka změny datového formátu dokumentu podle § 69a zákona č. 499/2004 Sb.

Změnou datového formátu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy.
Vstupující dokument nebyl podepsán.

Typ vstupního dokumentu: .PDF

Otisk souboru: E79416443301A6B7E34B7D4F93CC47545412B761A6CDC603A8B03C137D6478B6

Použitý algoritmus: SHA256_SBB 2.16.840.1.101.3.4.2.1

Subjekt, který změnu formátu dokumentu provedl:

Hlavní město PRAHA, Mariánské nám. 2, 11000 PRAHA 1

Datum vyhotovení ověřovací doložky:

9.6.2020

Jméno a příjmení osoby, která změnu formátu dokumentu provedla:

Fietzek David